

Nr 15.

Uppläst och godkänd i första kammaren den 1 juli 1914.

» » » i andra kammaren den 1 juli 1914.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av riksdagens år 1913 församlade revisorers berättelse angående verkställd granskning av statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1912.

(Statsutskottets utlåtande nr 12.)

Till Konungen.

Efter prövning av vad riksdagens nästlidet år församlade revisorer rörande verkställd granskning av statsverkets jämte därtill hörande fonders tillstånd, styrelse och förvaltning under år 1912 uti avgiven berättelse anmält samt vederbörande förvaltande verk och myndigheter uti däröfver avgivna förklaringar hos Eders Kungl. Maj:t andragit, får riksdagen i nedan nämnda ärenden anföra följande.

Kontrollstyrelsen.

Revisorerna hava under berättelsen angående kontrollstyrelsen till en början åberopat två till statskontoret inlämnade rapporter från Stock-

Bihang till senare riksdagens protokoll 1914. 14 saml. 12 häft. (Nr 15.) 1

holms poliskammarers detektivavdelning, av vilka rapporter avskrifter bifogats av följande lydelse:

»Rapport. Fredagen den 25 april 1913. Ang. Ouchterlony, Artur Harry.

Skälig anledning finnes misstänka, att färgfabrikanten Artur Harry Ouchterlony, vilken under flera år intill november månad 1912 innehaft färgfabrik i nr 66 Luntmakaregatan här i staden, genom svikligt förfarande åt sig utverkat den för denaturerat brännvin stadgade restitutionen av tillverkningsskatten och därigenom bedragit statsverket på belopp, som överstiger 100,000 kronor.

Sålunda hade Ouchterlony enligt vad hittills kunnat utrönas hos statskontoret år 1910 lyftat kronor 87,174.70 och år 1911 kronor 86,229.64 samt år 1912 kronor 59,996.05.

I Ouchterlonys böcker, som å detektivstationen granskats, finnas inga spritinköp införda.

Denatureringskontrollanten i Stockholms stad A. Forsell anmälde den 10 januari 1913, att han i september 1912 anmodat Ouchterlony, som Forsell misstänkte för författningsstridigt förfarande, att för Forsell förete sina handelsböcker, på det att Forsell skulle kunna fastställa, huruvida fog för misstanke funnits om oriktigt förfaringssätt med Ouchterlonys denaturering av brännvin, men att Ouchterlony, med begäran om uppskov, gjort undanflykter och icke lämnat Forsell tillfälle att få se böckerna.

Vid den undersökning, som med anledning härav företogs, utröntes att Ouchterlony juldagarne 1912 avvikit till utlandet.

Sedermera har Ouchterlony icke återvänt; och okänt är, varest han uppehåller sig.

Drängen Gustaf Leonard Karlsson, som varit anställd hos Ouchterlony under loppet av de sista tre åren har uppgivit, att Ouchterlony under denna tid inköpt sprit allenast ifrån Reymersholms spritförädlingsaktiebolag.

Enligt i dag lämnad uppgift från sagda bolags kontor, har Ouchterlony från detta bolag under tiden 1 mars 1910—30 september 1912 inköpt tillhopa 71,193 liter 50 procent utgörande 37,470 liter 95 procent.

Det har icke kunnat utrönas, att Ouchterlony under nu ifrågavarande tid köpt sprit annorstädes.

Den 26 december 1912 ankom till förbemälda Forsell en så lydande skrivelse:

'H. herr intendenten. Jag får härmed bedja eder om ursäkt, att jag ej kunde infinna mig på överenskommen tid enär mina böcker ej äro klara.

Samtidigt får meddela, att som jag nedlagt min affär torde ni hava godheten att ej visitera böckerna, då det blir stora obehag för mig och många andra.

Högaktningsfullt

H. Ouchterlony.'

Det är uppenbart av vad sålunda förekommit, att Ouchterlony skäligen kan misstänkas för förbrytelse emot 22 kap. 1 § strafflagen jämförd med 25 § i Kungl. Maj:ts nådiga förordning angående denaturering av brännvin den 10 oktober 1890.

Det hemställdes att överståthållareämbetet ville utfärda häktningsorder å Ouchterlony samt hos kungl. utrikesdepartementet hemställa om dess medverkan för Ouchterlonys efterspanande i utlandet.

Ouchterlony är 36 år gammal, något under medellängd, kraftigt byggd, med blont hår, som vid hans avvikande var kortklippt; och var han därvid, som vanligt, slätrakad.

Stockholm som ovan.

G. Lidberg.»

»Rapport. Torsdagen den 19 juni 1913. Ang. Schyldt, Gustaf Yngve.

Skälig anledning finnes misstänka, att *färgfabriksbiträdet Gustaf Yngve Schyldt* gjort sig delaktig i bedrägeribrott, som färgfabrikanten Artur Harry Ouchterlony — vilken under flere år intill november månad 1912 innehaft färgfabrik i huset nr 66 Luntmakaregatan här i staden — under senare åren begått här i staden mot kungl. svenska staten och varigenom statsverket bedragits på belopp, som uppgå till omkring 350,000 kronor.

Fredagen den 25 april 1913 utfärdade herr polismästaren häktningsorder å Ouchterlony samt framställde hos kungl. utrikesdepartementet begäran om dess medverkan för Ouchterlonys efterspanande i utlandet.

Mot Ouchterlony förelåg då följande.

Denatureringskontrollanten i Stockholms stad A. Forsell hade till polismyndigheten härstädes till laga åtal angivit nedanstående bedrägeribrott:

Fabrikören Ouchterlony hade uti en i egendomen nr 66 vid Luntmakaregatan här i staden befintlig källarelokal bedrivit fabrikation av fernissor och av överståthållareämbetet år efter annat haft tillstånd att uti denna lokal för återbekommande av tillverkningsskatt låta denaturera brännvin, såväl till *avsalu* som ock för *tillverkning* av lackfärger och polityr.

Gjorda undersökningar över den mängd brännvin, som Ouchterlony inköpt för denaturering, hava vid jämförelse med den myckenhet av brännvin, för vilken Ouchterlony erhållit restitution av tillverkningsskatt, givit anledning till misstanke, att Ouchterlony vid själva denatureringsförrättningen fört kontrollanten bakom ljustet och endast simulerat denaturering av varan, som i verkligheten icke denaturerats och således blivit flere gånger framförd; och hade Ouchterlony på detta sätt svikligen tillskansat sig restitution av tillverkningsskatten.

Den enda spritförädlingsfabrik, från vilken Ouchterlony själv inköpt sprit för denaturering, har varit Reymerholms gamla spritförädlingsaktiebolag, vilket, enligt till Forsell den 25 april lämnade uppgift, under tiden från den 1 mars 1910 till och med den 30 september 1912 till firman Ouchterlony försålt tillsammans 71,193.6 liter 50 procent sprit.

Under denna tid belöper sig mängden av hos Ouchterlony denaturerat brännvin till ej mindre än 341,640 liter 50 procent brännvin, för vilket han i statskontoret uppburit restitution med 64 öre per liter 50 procent med kronor 218,649: 60. Av den denaturerade mängden brännvin hava, enligt officiella uppgifter, denaturerats från den 1 april 1910 273,936 50 procent liter brännvin för tillverkning av lackfärger och fernissor och 67,704 liter 50 procent brännvin för avsalu. Denna sistnämnda kvantitet understiger med 3,489.6 liter 50 procent den inköpta.

Den kvantitet brännvin, 341,640 liter, för vilken Ouchterlony under sagda tid i statskontoret uppburit restitution, överstiger alltså den kvantitet — 71,193.6 liter, som Ouchterlony under denna tid inköpt och innehaft, med 270,446.4 liter.

Restitutionen utgör 64 öre per liter, vadan hela restitutionen för ovannämnda

belopp, 270,446.4 liter, som Ouchterlony aldrig innehaft och således ej heller kunnat denaturera, utgör tillhoppa 173,085 kronor 69 öre.

Det har sedermera utrönt, att Ouchterlony under de närmast föregående åren — åren 1907—1909 — på enahanda sätt bedragit statsverket på ungefärligen samma belopp, vadan hela det belopp, som Ouchterlony genom bedrägeri åtkommit, utgör tillhoppa omkring 350,000 kronor.

Själva denatureringsförrättningen hos Ouchterlony hade tillgått sålunda: att brännvinet framförts i fabriken i kontrollantens och ett vittnes närvaro i järnfat av angiven och kontrollerad rymd; att kontrollanten uträknat, huru stor kvantitet denatureringsmedel skulle tillsättas varje fat samt därefter tillkännagivit detta för Ouchterlony och dennes å fabriken anställda biträde; att Ouchterlonys biträde, förenämnde färgfabriksbiträdet Gustaf Yngve Schyldt, uppmätt i ett litermätt den av kontrollanten för varje fall tillkännagivna kvantiteten denatureringsmedel (som skulle vara terpentin); att den verkställda utredningen emellertid givit vid handen, att Schyldt, uppenbarligen i samråd med sin principal, icke ihållt det föreskrivna denatureringsmedlet i faten, utan att i stället annan vätska — vanligt brännvin — varit tappat på ett terpentinkärl och att Schyldt från detta kärl överfört brännvin till de brännvinsfat, som skulle denatureras; att genom detta förfarande någon verklig denaturering icke kommit till stånd, utan hade samma brännvinsfat åter och åter framförts i och för denaturering; samt att, sedan den sålunda simulerade denatureringen ägt rum, Ouchterlony av kontrollanten och vittnet erhållit denatureringsbevis samt framtett dessa bevis hos statskassan och sålunda bedragit sig till omkring 350,000 kronor i restitution av en skatt, som aldrig varit betald.

Ouchterlony har gjort sig skyldig till brott enligt 22 kap. 1 § strafflagen. Då Schyldt vid brottets utförande närvarit och biträtt Ouchterlony, så att brottet kunnat ske, skall Schyldt, jämlikt 3 kap. samma lag, straffas enligt 22 kap. 1 § strafflagen såsom om han själv gärningsmannen varit.

Schyldt vistas numera troligen i Finland, möjligen hos en broder med namnet Schyldt, vilken broder är boende i Hälsingfors och innehar olje- och fernissefabrik å en ö i närheten av Hälsingfors.

Det hemställdes vördsamt, att överståthållareämbetet ville utfärda häktningsorder å Schyldt samt hos kungl. utrikesdepartementet hemställa om dess medverkan för Schyldts efterspanande i utlandet.

Schyldt är 31 år gammal, medelstor, spenslig, cendré, magerlagt ansikte, försedd med små bruna mustascher samt har ett märkbart fel på vänstra ögat.

Stockholm som ovan.

G. Lidberg.»

Vidare hava revisorerna meddelat, att sedan Ouchterlony på överståthållareämbetets i anledning av förstberörda polisrapport därom framställda begäran häktats i Zürich och för hans utlämnande erforderliga handlingar tillställts schweiziska regeringen, schweiziska förbundsrådet, med godkännande av Ouchterlonys invändning att den begångna förbrytelsen vore av fiskalisk natur, avslagit överståthållareämbetets begäran om hans utlämnande.

Med anledning av vad sålunda förekommit hava revisorerna velat

ifrågasätta, huruvida icke åtgärder böra vidtagas till utrönande i vad mån statsverket må kunna beredas ersättning för den förlust, som på grund av de i rapporterna omförmälda åtgöranden drabbat detsamma.

Sedan kontrollstyrelsen anbefallts att över vad sålunda förekommit avgiva utlåtande, har styrelsen anmodat samtliga de personer, vilka under den i polisrapporten omförmälda tid i egenskap av kontrollanter eller vittnen tagit befattning med denatureringen av brännvin hos Ouchterlony, att inkomma med de upplysningar rörande förfaringssättet vid ifrågavarande denatureringsförrättningar, som kunde av dem lämnas.

Efter det sålunda infordrade yttranden inkommit till styrelsen, har styrelsen till Eders Kungl. Maj:t överlämnat, jämte eget den 31 december 1913 dagtecknat utlåtande, bestyrkta avskrifter av nyss berörda yttranden av följande lydelse:

»Avskrift.

Till kungl. kontrollstyrelsen.

Med anledning av skrivelsen den 17 dennes får jag härmed värdsamt anmäla att vid de tillfällen då jag som vittne varit närvarande vid denaturering av sprit hos färghandlaren A. H. Ouchterlony denatureringsförrättningen försiggått enligt följande:

1:o) Framvisades faktura på den från Reymersholms spritfabrik rekvirerade spriten.

2:o) Provades spriten och antecknades i brännvin 50 procent.

3:o) Uträknades denatureringsmedlet, terpentin, huru mycket som skulle tillsättas brännvinet.

4:o) Tillsattes terpentinet till brännvinet och provades.

5:o) Utfärdades denatureringsbevis.

Stockholm den 20 december 1913.

Adolf Stackelberg,
f. d. major.

Avskrift.

Till kungl. kontrollstyrelsen.

Anmodad att i egenskap av kontrollant och vittne inkomma med upplysningar rörande förfaringssättet vid denaturering av brännvin hos färghandlar A. H. Ouchterlony får jag värdsamt nämna att det brännvin som skulle denatureras framförts i fabriken under kontrollantens och vittnets närvaro uti järnfat, som vart och ett till rymd och styrka bestämdes, under vilken operation lukt av terpentin borde göra sig gällande om någon sådan tillsats förekommit i fatet. Kontrollanten uträknade nu huru stor kvantitet denatureringsmedel borde tillsättas varje fat, som därefter tillkännagavs det å fabriken anställda biträdet Gustav Yngve Schyldt, som

då uppmätte i ett litermått den för varje fall bestämda kvantiteten terpentin, som liter efter liter hälldes i fatet; aldrig kunde man betvivla att denna kunde vara någon annan vätska, då terpentinelukt tydligen kändes.

Växjö den 19 december 1913.

Axel Wester,
f. d. denatur. kontrollant.

Avskrift.

Till kungl. kontrollstyrelsen, Stockholm.

Sedan kungl. kontrollstyrelsen genom skrivelse av den 17 innevarande månad anmodat mig, som i egenskap av denatureringskontrollant inom Stockholms stad, först under tiden från början av april 1894 till och med 31 december 1907 och därefter från den 1 maj 1912, utfört av färgfabrikanten H. Ouchterlony begärda denatureringsförrättningar, med undantag likväl under de tidsperioder då dessa, på grund av min tjänstledighet, verkstälts i regel av eljest tjänstgörande vittnen, att inkomma med de upplysningar rörande förfaringssättet vid denaturering av brännvin hos bemälda Ouchterlony, vilka kunna av mig lämnas, får jag härom värdsamt anföra följande:

På den för denatureringsförrättningen utsatta tiden infann sig undertecknad jämte vittnet, varefter den till denaturering framställda myckenheten brännvin, som förvarades på lagligen krönta kärl, blev genom uppmätning bestämd.

Sedan ur vart och ett av brännvinsfaten prov uttagits, bestämdes brännvinets gradtal samt skenbara styrka, varefter på grund av den funna alkoholmängden litertalet brännvin av normalstyrka uträknades.

Därest brännvinet skulle denatureras för dess hållande till salu, blev detsamma undersökt genom bromprov.

Sedermera tillsattes under behörig kontroll den stadgade kvantiteten av denatureringsmedel, så att hela myckenheten av det framställda brännvinet blev denaturerat.

Då terpentin användes såsom denatureringsmedel, förvarades detsamma i regel på bleckkanistrar, varur det hälldes i krönta malkärl och därifrån i brännvinsfatet. Därvid förmärktes städse detta denatureringsmedel kännetecknande lukt, vadan anledning saknades till misstanke, att Ouchterlony vid själva denatureringsförrättningen sökte föra kontrollnämnden bakom ljuset.

Efter verkställd förrättning överlämnades till Ouchterlony bevis om den mängd brännvin, som blivit denaturerad samt om beloppet av den restitution av brännvinsskatt, som han ägde att uppbära.

På grund av mig under hand gjort meddelande, att Ouchterlony icke, enligt vad som vore för hans yrkesmän bekant, skulle i marknaden hava fört fernissfabrikater till sådan mängd, som motsvarade den myckenhet av brännvin, som han enligt officiella uppgifter låtit denaturera, och då jag, såsom ovan nämnt är, icke hade anledning misstänka, att något svek föreläge från Ouchterlonys sida vid själva denatureringsförrättningen samt då den anteckningsbok, som varje gång förelades, endast angav, att den brännvinsmängd, som föregående gång denaturerats, blivit förbrukad, men ej den därav tillverkade mängden av fernissfabrikater, anmodade jag i augusti månad förlidet år Ouchterlony att låta mig få del av de handelsböcker, som han fört över inköp av brännvin samt tillverkning och försäljning av därur

framställda fabrikater. Oaktat Ouchterlony då lovade att ställa desamma till mitt förfogande, sedan de kommit i vederbörligt skick, förebar han vid den sista förrättningen den 16 september, att han ännu icke fått handelsböckerna färdiga, och då jag gjorde upprepade framställningar om deras företeende både under oktober och i november, förklarade Ouchterlony, att, som han överlämnat sin affär till sitt mångåriga biträde och icke vidare ärnade verkställa denaturering av brännvin, han icke ansåg sig skyldig att tillhandahålla böckerna. Icke desto mindre utfäste han sig, på min allvarliga föreställning om vådan av ett fortsatt tredskande, att hos mig avlämna handelsböckerna den 27 december före klockan 10 f. m. Men i dess ställe mottog jag det i polisrapporten oförmälda brevet, som samma dag inlämnades till kungl. kontrollstyrelsen, från vilken jag i början av januari månad innevarande år erhöll uppmaning att anmäla Ouchterlony till åtal och infann jag mig för sådant ändamål den 10 januari hos chefen för detektiva polisavdelningen i Stockholm, till vilken brevet överlämnades.

Stockholm den 23 december 1913.

Abr. Forssell.

Avskrift.

Till kungl. kontrollstyrelsen.

I anledning av kungl. kontrollstyrelsens skrivelse den 17 innevarande december med anmodan till mig att inkomma med de upplysningar rörande förfarings-sättet vid denaturering av brännvin hos färgfabrikanten A. H. Ouchterlony, vilka kunna av mig lämnas, får jag vördsamt meddela följande.

Vid denatureringen i fråga har förfarits sålunda:

att, sedan den till denaturering framställda myckenheten brännvin blivit genom uppmätning bestämd uti författningsenligt krönta kärl, prov uttagits ur varje kärl,

att, på grund av funnen värmegrad och skenbara styrkan samt alkoholmängden, literalet brännvin av normalstyrka uträknats samt ävenledes mängden av denatureringsmedel blivit bestämd,

att, då brännvinet skulle denatureras för avsalu, prov först gjordes medelst bromlösning samt att denatureringsmedlet upphölldes i krönta målkärl, som under vederbörlig kontroll ihölldes uti brännvinsfatet, och har jag städse varje gång, då terpentin använts såsom denatureringsmedel, genom den terpentinet kännetecknande starka lukten, övertygat mig om detta denatureringsmedels beskaffenhet, samt slutligen,

att jag icke haft någon anledning misstänka, att Ouchterlony sökt föra tjänstgörande kontrollmännen bakom ljuset, varken i ena eller andra avseendet.

Stockholm den 23 december 1913.

Pontus Lagerberg.

Avskrift.

Till kungl. kontrollstyrelsen.

Undertecknad får härmed vördsamt meddela, att jag i början av maj månad 1910 tjänstgjorde några dagar som vittne vid denaturering i Stockholm. Denatu-

reringskontrollant var f. d. kapten Lagerberg i stället för major Wester, som var tjänstledig. Jag var i stället för överste Virgin, som var förhindrad. Vi voro på flera ställen och denaturerade med terpentin, och jag var även den 6 maj hos färgfabrikanten Ouchterlony. Jag kan ej minnas annat, än att det gick till lika på alla ställen. Först provades spriten, därefter uträknades, huru mycket terpentin, som skulle tillsättas. Denna hällades i mätten från, jag vill minnas, en kanister eller damejean, och jag kan ej få för mig annat, än att det var terpentin. Lukt och utseende var terpentinen. Det var ju på flera ställen jag var, och jag kan ej erinra mig annat, än att den både luktade lika och såg likadan ut på alla håll.

Att, då jag stod omedelbart i närheten, när terpentinet hällades upp, de skulle hållt i sprit i stället, förefaller mig omöjligt, då jag varit brännerikontrollör och tillsyningsman i så många år, att jag väl borde känt igen spritlukten. Därefter provades den denaturerade spriten. Denatureringskontrollanten granskade även deras böcker, och jag vill minnas efterhörde, varifrån spriten var inköpt, och jag tror, att åtminstone på ett ställe företeddes räkning från Reymerholm. Om hos Ouchterlony böcker och räkning granskades, kommer jag ej särskilt ihåg.

Stockholm den 27 december 1913.

N. W. Stråle.

Tillsyningsman vid allmänna brännvins-
nederlaget i Reymerholm.

Avskrift.

Till kungl. kontrollstyrelsen.

Stockholm.

På grund av styrelsens skrivelse den 17 dennes, med anmodan inkomma med upplysningar rörande förfarandet vid denaturering av brännvin hos färgfabrikanten A. H. Ouchterlony, får jag äran meddela:

Vid denatureringen har förfarits sålunda:

att, sedan den framställda myckenheten brännvin blivit genom uppmätning konstaterad uti krönta kärl, prov tagits ur varje kärl;

att på grund av dessa prov literalet brännvin av normalstyrka uträknats och mängden av denatureringsmedlet blivit bestämd;

att denatureringsmedlet upphölldes i krönta kärl samt ihölldes brännvinsfaten;

att jag varje gång, som det denaturerades med terpentin, genom den starka lukten övertygat mig om medlets beskaffenhet;

att jag aldrig haft anledning misstänka att Ouchterlony ville bedraga kontrollörerna.

Stockholm den 27 december 1913.

Ivar Virgin.

Avskrift.

Till kungl. kontrollstyrelsen.

Sedan kungl. kontrollstyrelsen genom skrivelse den 17 innevarande december anmodat undertecknad att inkomma med de upplysningar, jag i egenskap av denatureringsvittne kunde lämna rörande förfarings sättet vid denatureringen av brännvin

hos färgfabrikanten A. H. Ouchterlony, får jag härmed värdsamt meddela, att jag väl erinrar mig att jag i egenskap av vittne närvarit vid dylik förrättning, men att jag i anledning av den långa tid, som sedan dess förflutit, helt naturligen icke kan påminna mig de närmare detaljerna angående förfaringssättet därvid.

Vad jag kan erinra mig är:

att jag för åtskilliga år sedan — enligt kungl. styrelsens uppgift år 1907 — innehade ett kortare förordnande som denatureringsvittne inom Stockholms stad;

att jag med anledning härav vid, som jag tror, ett par tillfällen närvar vid denatureringsförrättningen hos bemälda Ouchterlony i en hans lokal vid Luntmakaregatan;

att vid sagda förrättningar, förutom kontrollanten, om intendenten Forssell eller major Wester kan jag nu ej erinra mig, och undertecknad närvaro Ouchterlony, för vilken jag vid första tillfället blev föreställd, samt en 4:de person, vars namn jag ej känner;

att vid förrättningen tillgick på vanligt sätt eller närmare så, som i § 5 av särskilda föreskrifter för tillämpning av kungl. förordningen den 10 oktober 1890 angående denaturering av brännvin är angivet;

att denatureringsmedlet enligt uppgift utgjordes av terpentinolja, förvarad å särskilt kärl, vars form jag dock ej kan påminna mig;

att denatureringsmedlet efter kontrollantens anvisning uppmättes och tillsattes brännvinet av förenämnda 4:de person samt

att jag slutligen icke har anledning tro att denatureringsmedlet vid sagda tillfällen icke utgjordes av verklig terpentinolja, enär jag hade för vana att, där så ske kunde, genom lukten förvissa mig om denatureringsmedlets beskaffenhet.

De kungl. styrelsens skrivelse åtföljande handlingarne återställas härhos.

Seffle den 27 december 1913.

Johan Törnqvist.»

Kontrollstyrelsen har i sitt ovanberörda utlåtande yttrat:

»Av de sålunda infordrade, (utlåtandet) i avskrift bifogade yttranden, framgår enligt styrelsens åsikt intet, som styrker riktigheten av den teori angående Ouchterlonys bedrägliga förfarande, som stadsfiskalen G. Lidberg uppställt. Väl synas nämnda yttranden giva vid handen, att denatureringsmedlet, terpentin, i allmänhet ihålles i brännvinet av Ouchterlonys biträde G. Y. Schyldt, men såväl kontrollanter som vittnen åberopa den starka terpentinlukt, som städse gav sig tillkänna, varjämte ett par av vittnena bestämt förklara, att de övertygat sig om denatureringsmedlets beskaffenhet. Sättet huru Ouchterlony gått till väga vid sitt bedrägliga förfarande, varom han ännu icke blivit lagligen förvunnen, har av hittills föranstaltade utredningar ej kunnat utrönas och torde ej bli känt, förrän polismyndigheten fått tillfälle att anställa förhör därom med Ouchterlony och Schyldt.

Då man således icke har kännedom om på vad sätt ifrågavarande bedrägerier skett — man vet ej ens, om de skett i kontrollpersonalens närvaro vid själva denatureringsförrättningarna — och ej heller vid vilka tillfällen de ägt rum eller till vilken omfattning vid varje särskilt tillfälle, är det för närvarande ej möjligt att bedöma, huruvida någon eller några och i så fall vilka av kontrollpersonalen gjort

sig skyldiga till försummelse av sådan art, att några bedrägliga åtgärder därigenom möjliggjorts, och alltså ej heller huruvida någon av nämnda personal bör anses ersättningsskyldig».

I denna fråga har ytterligare överståthållareämbetet fått sig ålagt att avgiva utlåtande, och har överståthållareämbetet till åtlydnad därav i skrivelse den 17 januari 1914 meddelat, att, då dittills vunna upplysningar rörande Ouchterlonys åtgöranden och vad därmed stode i samband icke syntes lämna tillräcklig ledning för att avgöra, om och i så fall vilka åtgärder kunde vidtagas i det av revisorerna angivna syftet, överståthållareämbetet uppdragit åt chefen för stockholmspolisens detektivavdelning att söka åstadkomma för bedömandet härav erforderlig utredning; och skulle överståthållareämbetet framdeles meddela Eders Kungl. Maj:t resultatet av denna undersökning.

Den av överståthållareämbetet anbefallda utredningen i frågan har, enligt vad riksdagen inhämtat, ännu icke slutförts. Emellertid synes det riksdagen redan på grund av de av kontrollstyrelsen införskaffade upplysningarna samt av vad i övrigt förekommit möjligt, att kontrollen vid brännvinsdenatureringen hos Ouchterlony icke i alla avseenden skett i enlighet med gällande föreskrifter. Med hänsyn härtill och då den förlust, staten i förevarande fall synes hava lidit, är av väsentlig storlek, har riksdagen ansett sig böra hos Eders Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t vidtaga erforderliga åtgärder för tillvaratagande av statens rätt gentemot den eller de, som genom bristfälligt utövad kontroll vid denaturering av brännvin hos färgfabrikanten Artur Harry Ouchterlony må hava åsamkat staten förlust.

Kommittéer och liknande beredningar.

Revisorerna hava i sin berättelse angående de av Eders Kungl. Maj:t tillsatta kommittéer eller liknande beredningar, bland annat, omnämnt, att revisorerna vid granskningen av 1912 års räkenskaper från sådana kommittéer och beredningar funnit, att åtskilliga kommittéer inköpt möbler och andra inventarier, ofta till ganska avsevärda belopp, vilka inköp ofta torde hava föranletts därav, att kommittén ej kunnat beredas möblerad lokal inom någon statens fastighet och tillfälle till förhyrande av sådan lokal ej heller yppats. Då det emellertid vore av vikt, att de sålunda inköpta inventarierna bleve vid vederbörande kommittéers upplösning för statsverkets räkning tillvaratagna, hade revisorerna ansett önskvärt, att föreskrifter meddelades till främjande av ett sådant mål.

Härom har överintendentsämbetet i den 17 januari 1914 avgivet utlåtande anført, att ämbetet, lika med revisorerna, hölle före, att angeläget vore, att vad som för här omhandlade ändamål redan vore eller framdeles bleve för statsmedel inköpt komme att noga tillvaratagas, ävensom i sådant hänseende föreslagit — såsom ock i under utarbetande varande förslag till ämbetets omorganisation torde komma att ske — att inventarier av ifrågavarande slag skulle ställas under ämbetets vård och inseende, varav ock syntes böra följa, att inköp av inventarier, då sådana för kommittéers med fleres räkning måste göras, skulle, till vinnande av önskvärd enhetlighet och reda, uppå framställning av vederbörande, verkställas genom ämbetets försorg för medel, som kunde härför ställas till ämbetets disposition.

I likhet med revisorerna anser riksdagen önskvärt, att bestämmelser i det av revisorerna angivna syftet meddelas. Därutöver synes det riksdagen lämpligt, att föreskrifter givas för vinnande av enhetlighet och reda vid inköp av inventarier för kommitté eller beredning.

På grund härav får riksdagen anhänga, det täcktes Eders Kungl. Maj:t meddela föreskrifter beträffande såväl inköp av inventarier för av Eders Kungl. Maj:t tillsatt kommitté eller liknande beredning som ock dispositionen av dylika inventarier vid kommittés eller berednings upplösning.

Stockholm den 1 juli 1914.

Med undersåtlig vördnad.
